

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **I. M.**
zastoupen JUDr. Petrem Bakešem, advokátem
se sídlem U Olší 280, 277 31 Velký Borek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje, IČ 70889546,**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o přezkum rozhodnutí ze dne 8. 9. 2025, č. j. KUKHK-DS-2025-25657-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř (dále jen “správní orgán I. stupně”) ze dne 25. 7. 2025, čj. PDMUJA-38195/2025. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a o

změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 8. 4. 2025 v 08:31 hod. na dálnici D11 v 112,5 km v katastru obce Hořenice ve směru na Trutnov, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda, registrační značky 4SN 4941. Žalobce byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR na dálnici D11 EXIT 113 z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kdy nejvyšší dovolená rychlost byla upravena na 80 km/h. Žalobci byla naměřena měřicím zařízením TruCAM II rychlost 164 km/h, po odečtu odchylky měřicího zařízení $\pm 3\%$, při rychlostech nad 100 km/h, byla překročena nejvyšší dovolená rychlost o 79 km/h. Žalobci byla uložena kauce 10 000 Kč, která byla na místě zaplacená v hotovosti. Na základě výše uvedeného byl žalobci zadržen cizozemský řidičský průkaz č. BXP 733461, který byl předán odboru dopravy Městského úřadu Jaroměř, a ten následně na základě § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu, zaslal zadržený cizozemský řidičský průkaz na Ministerstvo dopravy ČR k dalšímu opatření. Za výše uvedený přestupek byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 10 000 Kč a správní trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců (platný na území ČR), kdy se doba zákazu počítá ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 2 500 Kč.

II. Žaloba

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť nebyl naplněn imperativ zákonodárce podle § 93 odst. 1 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu.
3. Namítá, že správní orgán I. stupně mu nezapočítal dobu zadržení řidičského průkazu (od 8. 4. 2025 do 25. 7. 2025) do výkonu trestu zákazu činnosti, jak vyžaduje § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalovaný nevedl správní orgán I. stupně k povinnosti rozhodnout o započtení doby zadržení řidičského průkazu ani tak sám neučinil. Odkázal v tomto směru na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) např. ze dne 15. 3. 2022, čj. 7 As 126/2020-34 či ze dne 17. 8. 2020, čj. 1 As 184/2020-38, které potvrzují povinnost započíst již vykonanou dobu, po kterou bylo zakázáno řídit motorová vozidla, a to na základě opatření Policie ČR. Správní orgány proto měly ze spisu zjistit, že řidičský průkaz mu byl zadržen a rozhodnout o započtení této doby do výkonu správního trestu zákazu činnosti.
4. Žalobce konstatoval, že dne 8. 4. 2024 mu byl zadržen řidičský průkaz, přičemž v potvrzení o jeho zadržení se mu dále podává poučení o tom, že po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí řídit motorová vozidla.
5. Žalobce namítl, že se zdržel řízení motorových vozidel, neboť důvodně předpokládal, že nesmí řídit motorová vozidla. Takový zákaz mu vyplýval nejen ze samotného potvrzení o zadržení řidičského průkazu, ale i z výslovně vyjádřeného zákazu v § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu. Proto mělo být rozhodnuto o započtení doby zadržení řidičského průkazu do doby výkonu trestu zákazu činnosti. Správní orgán I. stupně však neučinil ničeho, co by žalobce vedlo k tomu, že zákaz vyjádřený v § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu se na něho již nevztahuje. Naopak, správní orgán I. stupně namísto toho, aby mu řidičský průkaz vrátil, odeslal jej k dalšímu opatření Ministerstvu dopravy, čím de facto učinil pro žalobce zadržený řidičský průkaz nedosažitelným. Žalobci je tak doposud

bráněno manifestovat navenek, že je držitelem cizozemského řidičského oprávnění i ve třetích státech, kde na něho uložený zákaz činnost nedopadá.

6. Žalobce namítá i nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný na argumentaci žalobce v odvolání v zásadě nereagoval. Pouze odkázal na důvody uvedené na str. 5–6 prvostupňového rozhodnutí, aniž by své úvahy rozvedl a odůvodnil. Žalobce právě s těmito důvody polemizoval a vyvracel je. V důsledku toho se žalobce neměl možnost dozvědět konkrétní důvody, proč jeho odvolání nebylo úspěšné.
7. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zrekapituloval předcházející průběh správního řízení s tím, že žalobce se dopustil z nedbalosti dopravního přestupku překročení dovolené rychlosti o 79 km/h v místě, kde je upravena nejvyšší dovolená rychlost na 80 km/h. Řidičský průkaz mu byl zadržen podle § 118b odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o více než 50 km/h a více). Protože žalobce nemá trvalý nebo přechodný pobyt na území České republiky, bylo postupováno v souladu s ust. § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu, a správní orgán nevedl řízení s držitelem cizozemského řidičského průkazu řízení o zadržení řidičského průkazu, který byl obratem odeslán prostřednictvím Ministerstva dopravy do země vydání. Odkázal v tomto směru na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně (strana 6).
9. Žalovaný považuje rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem. Navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Replika žalobce

10. Žalobce poukázal na skutečnost, že předmětem odvolání před žalovaným učinil toliko výrok o uložení správních trestů v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Důvodem byl namítaný rozpor se zákonem, konkrétně porušení příkazu zákonodárce podle § 93 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu a nezapočtení doby po kterou mu byl zadržen jeho řidičský průkaz do doby výkonu zákazu řízení motorových vozidel. Žalobce tedy nepolemizoval o přestupkovém jednání jako takovém, které bylo předmětem přestupkového řízení, ani o právní kvalifikaci skutku. Ostatně ani v žalobě žalobce nebrojí proti rozhodnutí žalovaného z jiných než těch důvodů, které uvedl v odvolání.
11. Žalobce shrnul, že není žádného sporu o tom, že mu byl dne 8. 4. 2025 příslušníkem Policie ČR zadržen řidičský průkaz z důvodu dle § 118b odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Rovněž není sporu o tom, že zadržený řidičský průkaz mu nebyl vrácen do jeho dispozice, ale byl odeslán prostřednictvím Ministerstva dopravy do změně vydání a že o zadržení jeho řidičského průkazu nebylo autoritativně rozhodnuto. Sporné je dle něj to, zda byl postup správního orgánu I. stupně a žalovaného souladný s příkazem zákonodárce podle § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu. Namítl, že žalovaný toliko odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, aniž by se problémem v napadeném rozhodnutí zabýval. Žalobce setrval na podané žalobě.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 71 odst. 1, 2 s. ř. s.). Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání za souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
13. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce se dopustil přestupku popsáného v části I. tohoto rozsudku. Prvostupňovým rozhodnutím mu za uvedený přestupek byl uložen správní trest pokuty ve výši 10 000 Kč a správní trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, kdy se doba zákazu počítá ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím bylo žalobcovo odvolání zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
14. Žalobce ve svém odvolání, žalobě i replice uvádí, že nepolemizoval o přestupkovém jednání jako takovém, které bylo předmětem přestupkového řízení, ani o právní kvalifikaci skutku, brojí toliko proti tomu, že správní orgány při uložení trestu zákazu řízení motorových vozidel nepostupovaly podle § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu.
15. Pro další posouzení věci lze tedy zrekapitulovat, že žalobci byl dne 8. 4. 2025 příslušníkem Policie ČR na místě zadržen řidičský průkaz a s vozidlem mu byla zakázána další jízda. Příslušníkem Policie ČR bylo současně vydáno potvrzení o zadržení řidičského průkazu, které žalobce podepsal, k zadržení řidičského průkazu se nevyjádřil. Uvedené potvrzení bylo žalobci předáno.
16. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že zadržený řidičský průkaz byl předán správnímu orgánu I. stupně k dalšímu opatření. Tento jej po obdržení (9. 4. 2025) spolu s dalšími podklady obratem s odkazem na § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu odeslal prostřednictvím Ministerstva dopravy do země vydání.
17. Podle § 118b odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu „*Policista může zadržet řidičský průkaz, je-li řidič motorového vozidla podezřelý z přestupku nebo trestného činu spáchaného tím, že při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.*“
18. Podle § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu „*Po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo.*“
19. Podle § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu „*Police písemně oznámí zadržení řidičského průkazu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa spáchání skutku; oznámení odešle spolu se zadrženým řidičským průkazem bez zbytečného odkladu, nejpozději následující pracovní den po dni zadržení řidičského průkazu. U řidiče, který nemá na území České republiky pobyt, zašle policie zadržený řidičský průkaz obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa spáchání skutku, který jej neprodleně zašle příslušnému orgánu státu, který řidičský průkaz vydal. Zadržení řidičského průkazu oznámí policie bez zbytečného odkladu rovněž obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení údajů o řidiči v registru řidičů, který o tom provede v registru řidičů záznam.*“ (podtržení zvýrazněno soudem).
20. Podle § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu „*(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa spáchání skutku do 5 pracovních dnů ode dne doručení*

oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b učiní úkon k zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; tímto úkonem může být vydání rozhodnutí. Jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Obecní úřad obce s rozšířenou působností řízení podle věty první nezahájí nebo zastaví, pokud by zadržení řidičského průkazu bylo nepřiměřené vzhledem k okolnostem, za nichž byl zadržen podle § 118b. (2) Rozhodl-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení údajů o řidiči v registru řidičů a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově. (3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vrátí zadržený řidičský průkaz bez zbytečného odkladu jeho držiteli, jestliže a) řízení podle odstavce 1 nebylo zahájeno nebo bylo zastaveno, b) v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo c) nebylo pravomocně skončeno řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, a ode dne zadržení řidičského průkazu uplynula doba, na kterou 1. byl rozhodnutím vydaným v prvním stupni řízení o tomto skutku uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo 2. lze uložit trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel za tento skutek. (4) Doba zadržení řidičského průkazu se započítává do doby výkonu správního trestu nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, pokud byl tento správní trest nebo trest řidiči uložen za skutek, za který mu byl zadržen řidičský průkaz.“ (podtržení zvýrazněno soudem).

21. Podle § 93 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky „ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti.“
22. Při posouzení předmětné věci vzal krajský soud v úvahu, že rozhodnutí obou stupňů tvoří jeden celek. Případné mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Nejvyšší správní soud dále například i v rozsudku ze dne 20. 7. 2023, č. j. 1 As 34/2023-55 uvedl: „Správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada (mimo jiné) znamená, že řízení až do vydání rozhodnutí o řádném opravném prostředku představuje jeden celek, tedy totéž řízení zahrnuje jak řízení odehrávající se před správním orgánem prvního stupně, tak i případné odvolací řízení. Tato řízení se tedy pojímají dohromady ve svém komplexu. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů proto tvoří jeden celek.“
23. Soud se nejdříve zabýval žalobním bodem týkajícím se tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Pokud by soud jeho nepřezkoumatelnost shledal, vedlo by to bez dalšího ke zrušení takového rozhodnutí. Obecně platí, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, při nichž pro absenci důvodů nebo nesrozumitelnost vůbec nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů musí být patrné, proč považovaly námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené a proč považovaly skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, či ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Správní orgány

však nemají povinnost jednotlivě se vypořádat s každou dílčí námitkou, stačí pokud proti tvrzení účastníka postaví právní názor, v jehož konkurenci žalobcovy námitky jako celek neobstojí. Stačí tedy, aby vysvětlily, proč nepovažují žalobcovu argumentaci za správnou, byť výslovně nereagují na všechny vznesené námitky (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).

24. Napadené rozhodnutí považuje soud za přezkoumatelné. I když žalovaný výslovně nereagoval na odvolací námitku zápočtu doby zadržení řidičského průkazu dle § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu, odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který se touto námitkou, obsaženou již v odporu proti původně uloženému příkazu zabýval na straně 5-6 prvostupňového rozhodnutí, a s jehož argumentací se tak žalovaný implicitně ztotožnil.
25. Žalobce mj. namítal, že správní orgán I. stupně namísto toho, aby mu řidičský průkaz vrátil, odeslal jej k dalšímu opatření Ministerstvu dopravy, čím učinil pro něho zadržený řidičský průkaz nedosažitelným.
26. Krajský soud má po provedeném přezkumném řízení za to, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem o silničním provozu. Žalobce nemá v ČR trvalý ani přechodný pobyt, je držitelem cizozemského řidičského průkazu. Dne 8. 4. 2025 mu byl příslušníkem Policie ČR z důvodu dle § 118b odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu zadržen uvedený řidičský průkaz, který byl policií v souladu s § 118b odst. 4 uvedeného zákona odeslán správnímu orgánu I. stupně. Ten následně v souladu s citovaným ustanovením zaslal zadržený cizozemský řidičský průkaz na Ministerstvo dopravy ČR k dalšímu opatření, tj. zaslání příslušnému orgánu státu, který cizozemský řidičský průkaz vydal.
27. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí (strana 5-6) vysvětlil svůj postup v předmětné věci. Uvedl, že příslušník Policie ČR má podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu možnost zadržet řidičský průkaz, je-li řidič podezřelý z přestupku nebo trestného činu. Případy, kdy lze řidičský průkaz zadržet jsou zákonem vyjmenovány v § 118b odst. 1 písm. a) až e) zákona o silničním provozu. Zadržený řidičský průkaz je následně zaslán na příslušný správní orgán, který důkladně posoudí veškeré okolnosti zadržení řidičského průkazu a vydá rozhodnutí, které potvrdí zadržení řidičského průkazu nebo rozhodne o vrácení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku. Správní orgán I. stupně zdůraznil, že uvedený postup je aplikován v případě, kdy držitelem řidičského průkazu je osoba, která má trvalý nebo přechodný pobyt na území ČR. V případě, kdy osoba nemá trvalý nebo přechodný pobyt na území ČR, postupuje se dle § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu. Protože v řízení bylo zjištěno, že žalobce nemá trvalý nebo přechodný pobyt na území ČR, správní orgán I. stupně nevedl se žalobcem (tj. držitelem cizozemského řidičského průkazu) řízení o zadržení řidičského průkazu. Vysvětlil, že ani nemohl rozhodnout o zadržení cizozemského řidičského průkazu, který předtím odeslal prostřednictvím Ministerstva dopravy ČR do země vydání, přičemž potvrzení o zadržení řidičského průkazu vydaného Policií ČR nelze stavět na stejnou úroveň jako rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu. Současně poukázal na skutečnost, že držitel zadrženého řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nemůže řídit motorová vozidla pouze na území ČR. Bylo na žalobci, aby kontaktoval příslušné úřady své země, které mu řidičský průkaz vydaly, a tuto situaci řešil. Dále vysvětlil, že ustanovení § 118c odst. 4 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce

dovolává, je aplikováno v případě, kdy je vydáno pravomocné rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, které je následně podkladem k uložení trestu zákazu činnosti od doby zadržení řidičského průkazu, a především v případě, kdy držitel řidičského průkazu má trvalý nebo přechodný pobyt na území ČR. Proto postup podle § 118c zákona o silničním provozu nelze v případě žalobce uplatnit. Žalovaný ve svém rozhodnutí na toto odůvodnění odkázal a ztotožnil se s ním.

28. S odůvodněním uvedeného postupu správním orgánem I. stupně souhlasí i krajský soud. Pro učiněný závěr lze nalézt oporu i v odborné literatuře (viz ASPI komentář k § 118c zákona o silničním provozu, BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J. Zákon o silničním provozu (ve znění 42 novel) s komentářem. Praha: JUDr. Pavel Bušta, 2016, s. 244), kde se uvádí: „*Sporné je, zda podle § 118c lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu vydaného jiným státem než Českou republikou. Kromě toho, že slovní spojení řidičský průkaz díky legislativní zkratce zavedené v § 104 odst. 1 označuje toliko řidičský průkaz vydaný Českou republikou, nelze přehlédnout, že v případě zadržení řidičského průkazu policistou řidiči, který nemá na území České republiky bydliště, trvalý pobyt, nebo přechodný pobyt, platí podle § 118b odst. 4 zvláštní postup, kdy policie zasílá zadržený řidičský průkaz obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa spáchání přestupku, který jej neprodleně zasílá příslušnému orgánu státu, jenž řidičský průkaz vydal. Z povahy věci pak asi nelze uvažovat o tom, že by obecní úřad obce s rozšířenou působností mohl rozhodnout o zadržení a zadržení cizozemský řidičský průkaz, který předtím odeslal vydávajícímu orgánu do ciziny. Lze se proto domnívat, že postup podle § 118c se v případě cizozemských řidičských průkazů neuplatní.*“
29. K žalobcem uváděnému odkazu na rozsudky Nejvyššího správního soudu krajský soud uvádí, že se týkají jiné skutkové situace. V případě vedeném pod čj. 1 As 184/2020-38, šlo o to, že stěžovatel byl nejprve uznán vinným ze dvou přestupků rozhodnutím magistrátu ze dne 8. 8. 2017, které původně nabylo právní moci dne 29. 8. 2017, jímž mu byla mu uložena pokuta a současně zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel v délce 16 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017 (nabytí právní moci dne 2. 1. 2018) v přezkumném řízení první rozhodnutí magistrátu zrušil a věc mu vrátil. Magistrát následně opětovně ve věci rozhodl tak, že uložil stěžovateli pokutu a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení v délce 16 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Nejvyšší správní soud uvedl, že stěžovatel tak ode dne 29. 8. 2017 ze zákona (§ 94a odst. 1 zákona o silničním provozu) pozbyl řidičské oprávnění, přičemž zákaz činnosti platil až do té doby, než žalovaný v přezkumném řízení toto rozhodnutí magistrátu zrušil (tj. do 2. 1. 2018, kdy zrušující rozhodnutí nabylo právní moci). Magistrát proto měl zohlednit, že stěžovatel již po určitou dobu (od právní moci původního rozhodnutí magistrátu po právní moc zrušujícího rozhodnutí žalovaného v přezkumném řízení) nemohl tuto činnost vykonávat, a to s ohledem na uložený zákaz činnosti v souvislosti se stejnými přestupky. Proto měl do výroku svého rozhodnutí zahrnout rozhodnutí o započtení této doby do doby zákazu činnosti. V případě vedeném pod čj. 7 As 126/2020-34 (stěžovateli byl příkazem uložen správní trest v podobě zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu) došlo k chybnému stanovení data nabytí právní moci příkazu dnem 1. 3. 2019 (nebyl zohledněn žalobcem podaný odpor a žalobce byl následně vyzván k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů ode dne obdržení výzvy, v níž bylo stěžovateli sděleno, že na základě příkazu, který nabyl právní moci dne 1. 3. 2019, pozbyl řidičské oprávnění). Nejvyšší správní soud uvedl, že postupem správních orgánů tak byl u stěžovatele od doručení výzvy objektivně vyvolán stav, že (i přes podaný odpor) pozbyl řidičské oprávnění a nesmí řídit.

Tento stav byl ukončen dne 26. 3. 2019, kdy správní orgán I. stupně zaslal Městskému úřadu požadavek na zrušení zápisu o přestupku v kartě řidiče a současně vydal oznámení o pokračování v řízení o přestupku z moci úřední, v němž stěžovateli oznámil, že se příkaz ruší. Pokud tedy správní orgán I. stupně následně rozhodl opět tak, že za spáchaný přestupek uložil stěžovateli zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení, měl rovněž zohlednit, že stěžovatel již po určitou dobu nemohl s ohledem na postup správních orgánů tuto činnost vykonávat.

30. Ani v jednom z případů řešených Nejvyšším správním soudem nedošlo k zadržení cizozemského řidičského průkazu, pro který je upraven speciální postup dle § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu. Krajský soud dospěl k závěru, že trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel byl žalobci uložen správně až ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku.

VI. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. listopadu 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně